

NOTAT

November 2013

J.nr. 2013-0007430

1. kontor

Resume af og kommentarer til hørings svar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og flere andre love (Midlertidig arbejdsmarkedsydelse, indsatsen for modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse, sikring af ret til syge- og barseldagpenge, målretning af danskuddannelsestilbud m.v.)

1. Indledning

Ovennævnte lovforslag blev sendt i høring i organisationer m.fl., jf. bilag 1, den 2. september 2013 med frist for bemærkninger den 16. september 2013.

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Ny midlertidig arbejdsmarkedsydelse og indsats og tilbud til målgruppen.
- Justering af danskuddannelse for voksne udlændinge, herunder udvidelse af målgruppen for arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til også at omfatte medfølgende ægtefæller, studerende og au pair personer, et kvalitetsløft af danskundervisningen for flygtninge og familiesammenførte i form af en forlænget uddannelsesret, afskaffelse af kursus i samfundsforståelse, justering af rådighedsbeløbene og styrket opfølgning.
- Udskydelse af tilbud om seniorjob.
- Målretning af anvendelsesområdet for Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse.
- Omprioritering af anvendelsen af midlerne til særlige virksomhedsrettede tilbud i de lokale beskæftigelsesråd.
- Digital kommunikation mellem arbejdsløsheds kasser og borgere m.v.
- Permanentgørelse af den supplerende varslingsindsats.
- Afskaffelse af bestemmelser i styringsloven, der fastlægger, at økonomiudvalget eller et stående udvalg i kommunen skal varetage den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesindsatsen.

Der er modtaget hørings svar fra LO, DA, FTF, KL, Akademikerne, AK-Samvirke, Ankestyrelsen, AOF Danmark, ASE, ATP, Dansk Flygtningehjælp, Danske Handicaporganisationer (DH), Dansk Oplysningsforbund, Datatilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, CLAVIS sprog & kompetence, Foreningen af kommunale social, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Forstander Jørgen Jespersen, Gentofte kommune, HK, Jobrådgivernes Branche forening, KRIFA, Lederne, Odense kommune, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Uddannelsesforbundet, Vejle kommune, Ældresagen.

De modtagne hørings svar vedlægges.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2. Resume af lovforslagets delelementer

2.1. Overordnede politiske bemærkninger

LO finder det meget positivt, at det klargøres, at modtageren skal være medlem af en a-kasse.

LO er derudover positiv overfor, at det præciseres, at det er a-kassen der afholder rådighedssamtaler med den arbejdsløse senest hver tredje måned, tilser om betingelserne for ydelsen er opfyldt og udbetaler arbejdsmarkedsydelsen.

LO finder det lidt problematisk, at det på trods af indførelsen af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse må formodes, at en række personer med ret hertil vil ende på kontanthjælp i stedet. Det skyldes, at ydelserne i udgangspunktet er identiske for enlige arbejdsløse uden formue, og derfor vil individuelle forhold som boligudgifter, transport og aktiveringsmuligheder afgøre, hvad der er bedst for denne gruppe. Samtidig vil der være mulighed for at spare a-kassekontingentet. En oplagt løsning herpå er at reducere det statslige bidrag til a-kassekontingentet for målgruppen. Lavere faste satser kendes i forvejen i arbejdsløshedsforsikrings-systemet. Unge under 25 år, der får udbetalt dagpenge med 50 pct.-sats, betaler et nedsat kontingent. Det bør også være tilfældet for de, der modtager arbejdsmarkedsydelse.

Kommentar: Midlertidig arbejdsmarkedsydelse er et tilbud til de ledige, som opbruger deres ret til dagpenge eller uddannelsesordningen. Det ligger uden for aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse at reducere medlemsbidraget for målgruppen.

LO finder, at der snarest er behov for en modernisering af dagpengesystemet, som tager udgangspunkt i at øge trygheden for lønmodtagerne og i at sikre det fleksible arbejdsmarked. Det kræver bl.a., at der ses nærmere på genoptjeningsretten, reglerne omkring supplerende dagpenge og jobrotation.

Kommentar: Regeringen har nedsat en ekspertgruppe med tidligere sundheds- og skatteminister Carsten Koch i spidsen, som skal foretage en udredning af den aktive beskæftigelsesindsats. Udredningen skal danne afsæt for en grundlæggende omlægning af beskæftigelsesindsatsen. Regeringen har desuden besluttet, at der som opfølgning på ekspertgruppens udredning om den aktive beskæftigelsesindsats skal nedsættes en bredt sammensat kommission, som inden for rammerne af en række principper skal se på, hvordan vi fremtidssikrer dagpengesystemet.

DA mener, at forslaget om en midlertidig arbejdsmarkedsydelse til ledige, som har opbrugt deres dagpenget, et unødvendigt skridt, som giver en offentlig ydelse til personer, som allerede har et forsørgelsesgrundlag og dermed kan klare sig selv.

DA peger videre på, at initiativet er med til at undergrave effekterne på beskæftigelse og arbejdsudbud af den toårige dagpengeperiode. Lovforslaget vil betyde en mindre intensiv og mere snæver faglig og geografisk jobsøgning hos

målgruppen for initiativet i kraft af en endnu længere periode med en offentlig forsørgelse.

Kommentar: Der er mellem regeringen og Enhedslisten indgået aftale om en midlertidig arbejdsmarkedsydelse, som sikrer forsørgelsesgrundlaget og en aktiv indsats for en stor gruppe ledige, som risikerer at miste deres dagpenget inden for de kommende år. DA's holdning tages i den forbindelse til efterretning.

FTF bakker op om lovforslaget, herunder overgangen fra uddannelsesordningen til midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Der peges dog på behovet for en mere langsigtet løsning for dagpengesystemet.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO.

Akademikerne kvitterer for lovforslaget, som sikrer forsørgelse til de udfaldsramte ledige. Der peges på, at der er tale om en kortsigtet løsning, som ikke ændrer på, at der stadig er behov for en langsigtet løsning for dagpengesystemet med behov for genoptjening af dagpenget etc.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO.

Lederne er generelt positivt indstillet overfor indførelsen af midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

AK-Samvirke udtrykker tilfredshed med indførelsen af midlertidig arbejdsmarkedsydelse, og med at reglerne om arbejdsløshedsdagpenge finder anvendelse.

AK-Samvirke foreslår, at alle overgår til udbetaling af midlertidig arbejdsmarkedsydelse pr. 1. januar 2014, men at de personer, der ville have haft ret til uddannelse i uddannelsesordningen bevarer deres uddannelsesret.

Kommentar: AK-Samvirkes forslag er ikke i overensstemmelse med aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvoraf klart fremgår, at den særlige uddannelsesordning med ret til særlig uddannelsesydelse forlænges, og at der indføres en ny midlertidig arbejdsmarkedsydelse til de personer, som har opbrugt dagpenget og/eller den særlige uddannelsesordning. Af aftalen fremgår det således, at de to ordninger i en periode eksisterer sideløbende.

Med AK-Samvirkes forslag vil der blive tale om én ydelse, men med 2 forskellige indsatser. For den enkelte ledige vil det blive svært gennemskueligt og føles vilkårligt, at nogle på midlertidig arbejdsmarkedsydelse får en uddannelsesrettet indsats, mens andre får en virksomhedsrettet indsats. Desuden harmonerer de 2 indsatser ikke med hinanden, og administrationen ikke mindst i jobcentrene vil derfor blive kompliceret.

AK-Samvirke peger på, at der er tale om en kortsigtet løsning, som ikke ændrer på, at der stadig er behov for en langsigtet løsning for dagpengesystemet med behov

for genoptjening af dagpengerebet. Der henvises i den forbindelse til dagpengereglerne i Sverige og Finland.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO.

KL har ikke bemærkninger til indførelse af en midlertidig arbejdsmarkedsydelse som sådan, men peger på, at det er godt, at der er tale om en midlertidig ordning, og at modtagere af arbejdsmarkedsydelsen skal stå til rådighed for fuldtidsarbejde.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) er ikke enig i behovet for indførelsen af en midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Der henvises til, at en reel reform af beskæftigelsesindsatsen og dagpengesystemet vil være betydeligt bedre svar på de eksisterende problemer.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO.

DH (Danske Handicaporganisationer) er generelt tilfreds med indførelsen af midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

2.2. Ad midlertidig arbejdsmarkedsydelse

LO anfører, at man ifølge forslaget ikke kan modtage arbejdsmarkedsydelse, hvis man er overgået til efterløn. Det må modsat betyde, at man kan modtage ydelsen, selv om man har ret til efterløn, men fx på grund af pensionsmodregningsreglerne vælger at få arbejdsmarkedsydelse. LO anfører, at hvis det er hensigten, bør der foretages en konsekvensrettelse i forhold til reglerne for ret til efterløn. Som reglerne er i dag, skal man senest overgå til efterløn ved udløbet af dagpengeperioden. Det bør udbygges med, at man senest skal overgå til efterløn ved udløbet af perioden med arbejdsmarkedsydelse.

LO bemærker derudover, at bestemmelsen om, at personer, der opbruger dagpengerebet før 6. januar 2014, og som er omfattet af seniorjobordningen, ikke kan få ret til midlertidig arbejdsmarkedsydelse, synes overflødig, da det allerede fremgår af stk. 1, at man kun kan få arbejdsmarkedsydelse, hvis man opbruger sin dagpengerebet efter den 6. januar 2014.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at personer, der er overgået til efterløn eller er omfattet af seniorjobordningen, ikke kan indtræde i den midlertidige arbejdsmarkedsydelse. Formuleringen af forslaget til § 52 g, stk. 4, udmønter Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse på det punkt.

For så vidt angår udskyldelse af efterløn for i stedet at modtage midlertidig arbejdsmarkedsydelse, er der indsat bestemmelser i lovforslaget om, at en person, som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, anses for at opfylde kravet i lovens § 74 a, stk. 1, nr. 4, om dagpengerebet. En person, der modtager arbejdsmarkedsydelse, kan dermed overgå til efterløn eller få udstedt et efterlønsbevis, hvis personen opfylder de øvrige betingelser for ret til efterløn.

LO peger på, at kravet om fuldtidsforsikring ikke harmonerer med reglerne om overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring, idet der her stilles et krav om beskæftigelse, jf. lovens § 68, stk. 3.

Kommentar: Der stilles ikke i § 68, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. noget krav om beskæftigelse for at kunne overflyttes til fuldtidsforsikring. Der vil i medfør af forslagens § 52 q blive fastsat nærmere administrative regler om deltidsforsikredes ret til at blive fuldtidsforsikret.

LO finder det uklart, om genoptagelse i en a-kasse, jf. forslaget til § 52 i, skal ske i den tidligere a-kasse.

Kommentar: Der stilles i lovforslaget ikke krav om, at genoptagelse skal ske i den hidtidige a-kasse. En person kan søge om optagelse i en hvilken som helst a-kasse, som efter sine vedtægter kan optage pågældende.

LO peger på, at hvis retten til dagpenge er udløbet som følge af udløb af referenceperioden, skal ikke forbrugte uger ifølge lovforslaget indgå i opgørelsen af det samlede forbrug (§ 52 k, stk. 2). Dette er ifølge LO en ubegrundet begrænsning, som ikke gælder for ordningen med uddannelsesydelse. Bestemmelsen bør udgå.

Kommentar: Hvis der ikke tages højde for uforbrugte uger, vil konsekvensen være, at en person vil kunne modtage midlertidig arbejdsmarkedsydelse i længere tid end forudsat i aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 52 k, stk. 5.

LO peger på, at der i lovforslaget opereres med datostyret udløb (= søndag i den pågældende uges udløb), men ophør af referenceperioden ligger fortsat på en tilfældig ugedag (fx en mandag). Lovforslaget giver ikke svaret på, hvordan det skal takles. Skal medlemmerne have dagpenge ugen ud, eller skal udløbsdatoen rykkes tilbage til søndag i ugen før?

Kommentar: Referenceperioden i arbejdsløshedsdagpengesystemet opgøres i uger, jf. lovens § 55, stk.3, og denne vil derfor også udløbe ved udgangen af en uge. Tilsvarende vil gælde i forhold til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, jf. henvisningen i forslagens § 52 h til kapitel 10 i loven, som omfatter § 55. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til § 52 k, stk. 1, at hvis der har været arbejdet i en uge, uden at der samtidig har været udbetalt ydelse, vil ugen kunne forlænge den samlede ydelsesperiode.

LO ønsker, at perioder med beskæftigelse som vikar i en jobrotationsordning skal kunne forlænge den samlede periode, hvori der kan udbetales ydelse.

Kommentar: Reglerne om forlængelse af den periode, hvori der kan udbetales ydelse er fastsat i overensstemmelse med de tilsvarende regler i uddannelsesordningen. Det fremgår heraf, at kun beskæftigelse, der kan medregnes til optjening af beskæftigelseskravet, kan forlænge ydelsesperioden. Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger.

LO foreslår, at der skal gives ret til at optjene feriedagpenge på grundlag af periode på uddannelsesyndelse.

Kommentar: I lovforslaget er der indarbejdet en model for ferie, som følger reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det betyder, at der ikke optjenes ret til ferie af særlig uddannelsesyndelse. Der gives ret til at få udbetalt allerede optjente feriedagpenge i en periode med ret til arbejdsmarkedsyndelse.

Som følge af de indkomne høringssvar er lovforslaget tilpasset således, at der desuden som minimum sikres en særlig ret til 15 dages, dvs. 3 ugers, ferie med midlertidig arbejdsmarkedsyndelse pr. ferieår til afholdelse i perioder med midlertidig arbejdsmarkedsyndelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, ad forslaget til § 52 n.

LO peger på, at det er vigtigt, at kommunerne får en pligt til at orientere om arbejdsmarkedsyndelsen.

Kommentar: Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.2.2. at for personer, som er omfattet af uddannelsesordningen, er det vigtigt, at kommunen orienterer om muligheden for midlertidig arbejdsmarkedsyndelse, herunder om kravet om medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Arbejdsløshedskasserne kan endvidere bidrage til vejledningen af medlemmer, der modtager særlig uddannelsesyndelse.

For personer, som ikke længere er medlemmer af en arbejdsløshedskasse, og som ikke aktuelt er omfattet af uddannelsesordningen, vil der blive iværksat en særlig informationsindsats. Indsatsen vil bestå i, at Arbejdsmarkedsstyrelsen finder de personer, som har opbrugt dagpengeretten og som ikke længere er medlem af en a-kasse.

Kontaktoplysninger på disse personer vil blive givet til pågældendes bopælskommuner via det fælles datagrundlag, som kommunerne har adgang til. Pågældendes bopælskommune vil fra Arbejdsmarkedsstyrelsen modtage en henvendelse om, at bopælskommunen skal kontakte den enkelte borger og oplyse om, at pågældende evt. kan have ret til midlertidig arbejdsmarkedsyndelse, og at der er et krav om medlemskab af en a-kasse.

Kommunen vil henvise pågældende til at kontakte en a-kasse med henblik på nærmere vejledning om midlertidig arbejdsmarkedsyndelse og evt. optagelse i a-kassen.

LO anmoder om, at udveksling af oplysninger om forudgående forbrug af uddannelsesordningen mellem kommunerne og a-kasserne også kan udveksles på papir og ikke kun via det fælles datagrundlag.

Kommentar: Der vil administrativt blive arbejdet på, at de nødvendige oplysninger vil indgå i det fælles datagrundlag, som a-kasserne har adgang til. Det vil derfor i udgangspunktet ikke være nødvendigt med en papirgang.

LO finder, at det er uklart, om personer på midlertidig arbejdsmarkedsydelse har ret til ydelse under sygdom eller barsel.

Kommentar: Det er forudsat med aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at personer, som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, vil kunne opnå ret til barseldagpenge efter barselloven samt sygedagpenge efter sygedagpengeloven, som det er tilfældet er for ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

For at sikre, at modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan opnå ret til sygedagpenge og til dagpenge under barsel efter barselloven, vil der blive udarbejdet forslag til ændringer i syge- og barselloven, så der ikke er tvivl om, at modtageren af midlertidig arbejdsmarkedsydelse får ret til syge- og barseldagpenge svarende til ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Lovudkastet er tilrettet i overensstemmelse hermed.

LO anmoder om, at midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan udbetales under arbejdssøgning i et andet EØS-land på samme måde som arbejdsløshedsdagpenge.

Kommentar: Reglerne følgerne reglerne for arbejdsløshedsdagpenge. Der kan derfor udbetales midlertidig arbejdsmarkedsydelse under arbejdssøgning i et andet EØS-land

LO er tilfreds med, at finansieringen af midlertidig arbejdsmarkedsydelse ikke sker ved en forhøjelse af medlemsbidraget, men i stedet bygger på en række omprioriteringer bl.a. af danskuddannelsen til voksne udlændinge.

FTF peger på det helt særlige behov, der er for, at kommunerne vejleder modtagere af særlig uddannelsesyndelse om muligheden for midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO om kommuners og akassers vejledningsforpligtelse.

FTF peger desuden på en række principielle forhold og vilkår omkring arbejdsmarkedsydelsen. Det drejer sig om følgende:

- Der mangler hjemmel til at kræve automatisk fuldtidsforsikring af personer med arbejdsmarkedsydelse.
- Rådighedsbestemmelserne i forhold til fuldtid bør tage højde for personer med helbredsproblemer.
- Der bør indføres dispansationsordning for 21 dages reglen for medlemskab af akasse i forhold til arbejdsmarkedsydelse.
- Ferie bør kunne optjenes på baggrund af særlig uddannelsesyndelse såvel som andre ydelser.
- Ferie bør kunne afholdes med arbejdsmarkedsydelse uden rådighedspligt i stedet for at skifte ydelse til feriedagpenge (forenkling).

- Ligesom forbrug af supplerende dagpenge og konto med overskydende timer nulstilles ved overgang til arbejdsmarkedsydelse, bør timer med selvstændig bibeskæftigelse også nulstilles.

Kommentar. Der henvises til det ovenfor anførte til LO.

AK-Samvirke peger i forhold til kravet om fuldtidsforsikring på, at der savnes en hjemmel til at deltidsforsikrede kan overflyttes til fuldtidsforsikring uden at skulle opfylde et beskæftigelseskrav efter lovens § 68, stk. 3. Der peges videre på, at nogle af disse personer ikke vil kunne opfylde rådighedsbetingelserne som fuldtidsforsikrede og dermed ikke vil kunne modtage midlertidig arbejdsmarkedsydelse

Kommentar: Der henvises til det overfor anførte til LO om overflytning mellem deltids- og fuldtidsforsikring.

Der er ved udmøntningen af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse af administrative grunde lagt vægt på ikke at operere med muligheden for deltidsforsikring, selv om der i dagpengesystemet er en sådan. Grunden hertil er bl.a., at deltidsforsikring i forhold til arbejdsmarkedsydelsen ville få en række afledte konsekvenser, som der skulle tages højde for.

Det må antages, at langt hovedparten af de personer, der forud for overgangen til midlertidig arbejdsmarkedsydelse har været deltidsforsikrede, kan stå til rådighed for fuldtidsarbejde.

I forhold til den begrænsede gruppe af medlemmer, som kun kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet i 30 timer om ugen, vil det blive indskrevet i bemærkningerne til forslaget til § 52 q i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at der med hjemmel i bestemmelsen kan fastsættes regler om, at en arbejdsløshedskasse i særlige tilfælde efter en konkret vurdering og på baggrund af dokumentation for nedsat rådighed kan træffe afgørelse om, at et medlem alene skal stå til rådighed 30 timer om ugen.

AK-Samvirke foreslår, at der indsættes en dispensationsadgang for 21-dagesfristen i forslaget til § 52 g, stk. 3 (udbetalingstidspunkt) og § 52 i, stk. 1 (optagelsestidspunkt).

Kommentar: Personer, som overgår fra dagpenge til arbejdsmarkedsydelsen, vil ikke skulle ansøge om genoptagelse eller om arbejdsmarkedsydelse. Det vil derimod personer, som overgår fra særlig uddannelsesyndelse, kontanthjælp eller selvforsørgelse mv. Ansøgningen om genoptagelse skal selvfølgelig kun ske, hvis personen har meldt sig ud af sin a-kasse.

Overholdelse af fristen betyder, at medlemskabet og retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse indtræder på tidspunktet for ophør af uddannelsesordningen. Som lovforslaget er formuleret, er der således allerede tale om en fravigelse af det almindelige princip om, at det er ansøgningsstidspunktet, der normalt er afgørende for en rettigheds opståen.

Hvis fristen ikke overholdes, mister pågældende ikke selve retten til genoptagelse eller retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Retten indtræder blot på et senere tidspunkt, nemlig fra ansøgningstidspunktet.

I den mellemliggende periode vil der kunne udbetales kontanthjælp, hvis personen er berettiget hertil.

Der vurderes derfor, at der ikke er behov for en yderligere særlig lovhjemlet dispensationsadgang.

Tilsvarende gør sig gældende i forhold til optagelsestidspunktet.

AK-Samvirke foreslår, at opgørelsen af tidsbegrænsningen af dagpengereetten for medlemmer, der driver selvstændig bibeskæftigelse "nulstilles" ved overgang til midlertidig arbejdsmarkedsydelse på samme måde som foreslået i forhold til supplerende midlertidig arbejdsmarkedsydelse og opgørelse af overskydende timer, jf. forslagene til § 52 l og § 52 m.

Kommentar: Der er ikke fastsat regler i lovforslaget om retten til arbejdsmarkedsydelse for selvstændige med bibeskæftigelse. Reglerne om selvstændig bibeskæftigelse er udelukkende reguleret på bekendtgørelsesniveau, og der vil derfor blive udarbejdet nødvendige bekendtgørelsesændringer, som sikrer, at opgørelsen af perioder med selvstændig bibeskæftigelse "nulstilles" ved overgangen til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse.

AK-Samvirke foreslår, at der skal gives ret til at optjene feriedagpenge på grundlag af periode på uddannelsesydelse. Endvidere foreslås, at ferieydelsen udbetales som arbejdsmarkedsydelse uden rådighed.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO om ferie.

HK er utilfreds med kravet om fuldtidsforsikringsstatus som betingelse for at kunne modtage midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Der peges desuden på kravet om, at et deltidsforsikret kun kan overflyttes til fuldtidsforsikring ved at opfylde et beskæftigelseskrav efter lovens § 68, stk. 3.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO om deltids- og fuldtidsforsikring.

HK peger på, at det fremgår af citatet af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 1.2., at "Jobcenteret indberetter til a-kassen, såfremt jobcenteret vurderer, at rådighedsforpligtigelsen ikke er opfyldt."

Kommentar: Som det fremgår af lovforslaget i øvrigt, skal administrationen af ordningen i videst muligt omfang følge reglerne om arbejdsløshedsforsikring. Det betyder, at a-kasserne skal foretage rådighedsvurderinger. Der henvises i øvrigt til bemærkninger fra LO om samme.

Lederne finder det ulogisk, at opgørelsen af tidsbegrænsningen for medlemmer, der driver selvstændig bibeskæftigelse ikke ”nulstilles” ved overgang til midlertidig arbejdsmarkedsydelse på samme måde som ved supplerende dagpenge.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til AK-Samvirke om selvstændig bibeskæftigelse.

KL peger på, at kommunerne har en opgave med at vejlede personer, som er omfattet af uddannelsesordningen, om mulighederne for midlertidig arbejdsmarkedsydelse og om kravet om medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Den samme vejledningsforpligtelse bør imidlertid også påhvile de pågældendes arbejdsløshedskasse.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til LO om kommuners og a-kassers vejledningsforpligtelse.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) finder det uhensigtsmæssigt, at ledige, der har meldt sig ud eller er blevet slettet som medlem af a-kassen pga. kontingentrestance også skal have ret til genoptagelse uden forudgående beskæftigelse, jf. forslaget til ny § 52 i. Der peges på, at det desuden strider mod princippet om betaling af medlemsbidrag som grundlag for at opnå ret til ydelser, at medlemmer som er slettet på grund af kontingentrestance kan. FA finder denne særbehandling ubegrundet.

Kommentar: Retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse beror på, om dagpengeretten eller retten til uddannelse og særlig uddannelsesydelse er opbrugt. I nogle situationer vil en person have meldt sig ud af a-kassen i forbindelse med, at pågældende opbrugte sin dagpengeret og evt. er overgået til uddannelsesordningen, som ikke er betinget af a-kasse-medlemskab. I andre situationer vil en person kunne have valgt at bringe medlemskabet til ophør ved at undlade at betale medlemsbidrag.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at forskelsbehandle i de 2 situationer.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) bemærker yderligere, at en samlet ydelsesperiode på 4 år er uhensigtsmæssig lang, og at det er vigtigt, at ordningen er midlertidig og ikke forlænges.

Kommentar. Ifølge lovforslaget er der tale om en midlertidig ordning, som senest vil være udtømt ved udløbet af 1. kvartal 2017. Den maksimale ydelsesperiode på 4 år er udtryk for, at personer, som har modtaget dagpenge, haft ret til særlig uddannelsesydelse og nu midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kun kan få en samlet ydelsesperiode på 4 år. Dette er særligt relevant for personer, som fik afkortet deres dagpengeperiode pr. 1. juli 2010.

Kristelig Fagbevægelse (KRIFA) anfører, at periodeangivelsen i forslaget til § 52 g, stk. 1, er forkert. Desuden peges på, at det ikke fremgår direkte af lovforslaget, om personer, som ikke har gjort brug af uddannelsesordningen, uagtet, at de havde ret hertil, er omfattet af forslaget til § 52 g, stk. 1 (målgruppeafgrænsningen).

Kommentar: Lovforslagets målgruppe er afgrænset i forhold til, hvornår retten til dagpenge henholdsvis retten til uddannelse og særlig uddannelsesydelse, ophører. Det er således uden betydning, om der faktisk er udbetalt særlig uddannelsesydelse eller ej, da det er selve ophøret af ”retten til”, der er afgørende.

Retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan i øvrigt først indtræde, når reglerne herom i øvrigt træder i kraft den 30. december 2013, jf. forslagens ikrafttrædelsesbestemmelse. Der kan henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.2.1. og de specielle bemærkninger til forslaget til § 52 g.

Kristelig Fagbevægelse (KRIFA) stiller sig undrende overfor kravet om fuldtidsstatus. Der peges bl.a. på forholdet til rådighedsreglerne, overgang fra deltids- til fuldtidsforsikring og at der administrativt ikke er vundet noget ved kun en forsikringskategori. Der peges på, at personerne bevarer deres forsikringskategori og modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse uanset dette.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til AK-Samvirke om deltids- og fuldtidsforsikring.

Kristelig Fagbevægelse (KRIFA) peger på, at muligheden for at forlænge ydelsesperioden med op til 6 måneder bør forlænges således, at beskæftigelsen kan udgøre et beskæftigelseskrav efter lovens § 53. Der henvises til muligheden for at folk spekulerer i at fravælge arbejde til fordel for modtagelse af midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Kommentar: Reglerne om forlængelse af ydelsesperioden med op til 6 måneder er udmøntet i overensstemmelse med aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Kristelig Fagbevægelse (KRIFA) bifalder, at spørgsmålet om forsørgerpligt, jf. forslaget til § 52 j, afgøres på grundlag af tro- og loveoplysninger. Der peges endvidere på spørgsmålet om kommunikationen mellem jobcentre og a-kasserne om udveksling af oplysning om uddannelsesordningen.

Kommentar: Der vil administrativt blive arbejdet for, at de nødvendige oplysninger vil indgå i det fælles datagrundlag, som a-kasserne har adgang til.

ASE ønsker en præcisering af opgørelsen af tidspunktet for, hvornår retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse indtræder for personer, som har ret til uddannelse og særlig uddannelsesydelse herunder i situation, hvor der forekommer forhold, som kan forlænge perioden med ret til særlig uddannelsesydelse.

Kommentar: Det fremgår direkte af lovforslaget, at retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse bl.a. indtræder, når retten til uddannelse og særlig uddannelsesydelse er opbrugt. Det betyder, at der er en ”fast forkant” for, hvorledes forbrug af perioder skal starte, og dermed hvornår retten til særlig uddannelsesydelse er opbrugt.

ASE peger på en række lovtekniske forudsætninger og undrer sig over, hvorfor opgørelsen af tidsbegrænsningen for medlemmer, der driver selvstændig bibeskæftigelse ikke ”nulstilles” ved overgang til midlertidig arbejdsmarkedsydelse på samme måde som ved supplerende dagpenge.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til AK-Samvirke om selvstændig bibeskæftigelse.

ASE stiller spørgsmålstegn ved, hvornår den ”2-årige dagpengeret” er opbrugt, jf. forslaget til ny § 52 k, stk. 2.

*Kommentar: Der fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslaget:
”Varigheden af perioden med midlertidig arbejdsmarkedsydelse beror på hvilket tidspunkt, den enkelte lediges 2-årige dagpengeret ophører, jf. forslaget til § 52 k, stk. 2. Det bemærkes, at dagpengemodtagere, som er blevet indplaceret i dagpengesystemet forud for 1. juli 2010, pr. denne dato fik afkortet deres dagpengeperiode således, at den højst kunne udgøre 2 år inden for den resterende del af deres 6-årige referenceperiode, jf. lov nr. 703 af 25. juni 2010. Den således afkortede dagpengeperiode omfattes af udtrykket ”den 2-årige dagpengeret”. Personer, som er indplaceret efter den 1. juli 2010, er fra ledighedens start omfattet af en dagpengeperiode på 2 år inden for 3 år.”*

Der fremgår videre følgende.

”Ved opgørelsen af varigheden af perioden med midlertidig arbejdsmarkedsydelse skal der tages højde for pågældendes forudgående forbrug af dagpenge efter den 1. juli 2010 (”den 2-årige dagpengeret”), herunder forlænget dagpenge, jf. lov nr. 267 af 27. marts 2012, og perioder med ret til særlig uddannelsesydelse, jf. lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret.

Der henvises endvidere til forslaget til § 52 k, stk. 7, om opgørelsen af en maksimal samlet ydelsesperiode på 4 år.

ASE peger på, at det fremgår af bemærkningerne, at den 2-årige dagpengeperiode vil være fuldt indfaset i 2. halvår 2016. ASE gør opmærksom på, at det vil være muligt at modtage midlertidig arbejdsmarkedsydelse frem til udgangen af 1. kvartal 2017.

Kommentar: Dette er korrekt, og vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

ASE stiller sig uforstående overfor, at der ved opgørelsen af den ”2-årige dagpengeret” kun skal tages højde for forbrug af dagpenge efter den 1. juli 2010.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til ASE’s spørgsmål om hvornår den 2-årige dagpengeret er opbrugt. For at få ret til den beregnede ydelsesperiode efter § 52 k, stk. 2, er det dog en betingelse, at pågældendes samlede periode med forbrug af ydelser ikke er på mere end 4 år, jf. forslaget til § 52 k, stk. 7. I denne sidste opgørelse indgår imidlertid forbrug forud for den 1. juli 2010.

ASE efterlyser en forklaring på, hvad der menes med ”uforbrugte ydelsesperioder”.

Kommentar: Personer, som opbruger deres dagpengeret som følge af, at deres referenceperiode udløber, har ikke brugt hele deres ydelsesperiode. Ved opgørelsen af den samlede ydelsesperiode efter § 52 k, stk. 2, indgår både forbrugt og uforbrugt dagpengeperiode (ydelsesperiode), jf. forslaget til § 52 k, stk. 5. Ved opgørelsen af den netop omtalte 4-årsregel, jf. § 52 k, stk. 7, skal disse uforbrugte perioder imidlertid ikke indgå, da der ved denne opgørelse alene medregnes faktiske forbrugsperioder.

ASE stiller en række spørgsmål til forslaget i § 52 n om ret til at afholde ferie med optjente feriedagpenge i perioden, hvor pågældende har ret til midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Der opstilles endvidere en række eksempler.

Kommentar: Det fremgår udtrykkeligt af lovforslaget, at der ekstraordinært gives ret til, at personer, som har optjent ret til ferie med feriedagpenge, kan afholde ferien i en periode med ret til arbejdsmarkedsydelse. Uden denne særlige regel, ville pågældende ikke have ret til at holde ferie med ydelse. Eksemplerne giver ikke anledning til bemærkninger. Der kan endvidere henvises til det ovenfor under LO anførte.

ASE henviser til bestemmelsen i § 52 i om genoptagelse som medlem i en a-kasse – personer som har udmeldt sig, mens de var på uddannelsesordningen. Der peges på, at der også kan være tale om situationer, hvor en person har meldt sig ud af a-kassen forud for overgangen til uddannelsesordningen.

Kommentar: Det bemærkes, at det er en betingelse for at kunne overgå til uddannelsesordningen, at pågældende på tidspunktet for overgangen har opbrugt sin dagpengeret og dermed indtil da er medlem af en a-kasse. Situationen kan derfor ikke forekomme.

ATP formoder, at der i forbindelse med Arbejdsmarkedsstyrelsens underretning af ATP om finansieringsbehovet for ATP-bidrag af arbejdsledighedsdagpenge mv. medregnes det beløb, som de private arbejdsgivere skal finansiere i forbindelse med indbetaling af ATP-bidrag af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse.

Kommentar: Der vil blive taget højde herfor i forbindelse med Arbejdsmarkedsstyrelsens meddelelse til ATP om finansieringsbehovet for ATP-bidrag.

ATP efterlyser, at der af bemærkninger til forslaget kan ses, om personer, der bliver berettiget til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, der foreslås indført, vil være berettiget til barseldagpenge, hvis de, medens de modtager ydelsen, skal på barsel. Det er ATP's opfattelse, at udkastet til lovforslag vil betyde, at personer, der går på barselorlov, medens de modtager en midlertidig arbejdsmarkedsydelse, vil miste retten til såvel den midlertidige arbejdsmarkedsydelse som ret til barseldagpenge, idet midlertidig arbejdsmarkedsydelse ikke kan anses for at være en ydelse som træder i stedet for arbejdsledighedsdagpenge, jf. barsellovens § 27, stk. 1. nr. 2. De vil derfor være henvist til at søge kontanthjælp.

Kommentar: Det er forudsat med aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at personer, som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, vil kunne opnå ret til barseldagpenge efter barselloven samt sygedagpenge efter sygedagpengeloven, som tilfældet er for ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan ikke anses for at være en ydelse der træder i stedet for arbejdsløshedsdagpenge, idet der er tale om en ydelse, som kan opnås efter udløb af retten til arbejdsløshedsdagpenge. For at sikre, at modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan opnå ret til sygedagpenge og dagpenge efter barselloven, vil der blive foretaget forslag til ændringer i syge- og barselloven, så der ikke er tvivl om, at modtageren af midlertidig arbejdsmarkedsydelse får ret til syge- og barseldagpenge, svarende til ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Lovudkastet er tilrettet i overensstemmelse hermed.

FSD anerkender behovet for en gradvis indfasning af den 2-årige dagpengeperiode. Det kritiseres dog, at der indføres en ny ydelse og nye driftsudgifter for kommunerne på et tidspunkt, hvor de kommunale budgetforhandlinger er afsluttet.

Kommentar: Som det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse indgået mellem Regeringen og Enhedslisten den 20. maj 2013, træder den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i kraft pr. 1. januar 2014. Den nye ydelse vil blive administreret af a-kasserne. De økonomiske konsekvenser for kommunerne vil blive forhandlet med de kommunale parter efter sædvanlig praksis.

FSD kritiserer, at målgruppen for midlertidig arbejdsmarkedsydelse, der ligger i klar forlængelse af uddannelsesordningen, skal administreres af a-kasserne. Dette medvirker til at skabe usikkerhed hos den enkelte herunder i forhold til pågældendes medlemskab af en a-kasse. Dette øger de administrative opgaver i samspillet mellem kommuner og a-kasserne. Det stilles store krav på behovet for vejledning og rådgivning af målgruppen.

Kommentar: Det er en del af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at a-kasserne skal forestå administrationen af midlertidig arbejdsmarkedsydelse, og at der er krav om medlemskab af en a-kasse. Om vejledning henvises til det ovenfor anførte til LO om vejledningsindsatsen.

2.3. Ad indsatsen for ledige, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse

Indsats generelt

LO finder det positivt, at der er ret og pligt til tilbud allerede efter en måned, og at der ikke som i kontanthjælpssystemet er en karenperiode på et halvt år efter tab af dagpenget, før den arbejdsløse kan få et tilbud. Lederne støtter ligeledes ret og pligt til tilbud efter senest en måned.

I aftalen klargøres nogle rammer for de virksomhedsrettede tilbud, hvilket LO vurderer positivt. Offentligt løntilskud fastsættes til en maksimal varighed på 13 uger, virksomhedspraktik til højst fire ugers varighed og nyttejob fastsættes til 20

timer om ugen — for at sikre en 'timeaflønnning', der typisk vil modsvarer en overenskomstæssig timeløn — og det præciseres, at jobrotation også er et muligt tilbud.

Jobrådgivernes Brancheforening (JB) finder det helt forkert, at kommunerne fratages muligheden for at anvende hele redskabsviften over for modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Kommunerne mister således bl.a. muligheden for at kombinere den virksomhedsrettede indsats med jobsøgningshjælp, som mange kommuner anvender i dag. JB mener, at det er at lade de ledige i stikken, hvis man blot sender dem ud i det første det bedste nyttejob, hvor muligheden for ordinær ansættelse nærmest er ikke eksisterende.

Kommentar: Det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at alle modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse har ret og pligt til et virksomhedsrettet tilbud, dvs. nytteindsats, virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og jobrotation. Det er således ikke muligt at få tilbud om vejledning og opkvalificering, bortset fra ledige uden ungdomsuddannelse, der kan få læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser, og ufaglærte samt faglærte med forældet uddannelse, som kan få 8 ugers ordinær uddannelse efter afslutning af ret og pligt tilbud.

KL finder, at det burde understreges endnu stærkere, at den aktive indsats har til formål at give modtagere af arbejdsmarkedsydelse mulighed for at vende tilbage til ordinært arbejdet.

Kommentar: Efter lovforslagets § 75 j gælder kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats også for denne nye målgruppe. Det vil bl.a. sige, at tilbud mv. skal gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at den pågældende hurtigst muligt opnår beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

FSD påpeger, at det fremgår af lovforslaget, at ledige i uddannelsesordningen kan ansøge om den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i op til 21 dage efter, at uddannelsesordningen og uddannelsesydelserne er ophørt. Det kan give jobcentre vanskelighed i forhold til at efterleve, at modtageren af arbejdsmarkedsydelsen har ret og pligt til et tilbud senest efter 4 ugers ledighed. Konsekvensen kan i værste tilfælde være, at jobcenteret kun har en uge til at få iværksat denne indsats.

Kommentar: Der er tale om personer, som jobcentre kender i forvejen, herunder kender jobcentre deres ophørstidspunkt i uddannelsesordningen. Da jobcentre vil orientere om muligheden for den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, vil det være nærliggende i den forbindelse også at tale med personerne, om de vil overgå til midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Det må derfor vurderes at være i et beskedent antal tilfælde, at jobcentre kun får en uge til at iværksætte en virksomhedsrettet indsats.

Uddannelser

LO finder det meget positivt, at arbejdsløse ufaglærte og faglærte med en forældet

uddannelse på arbejdsmarkedsydelse får ret til 8 ugers uddannelse efter afslutningen af ret og pligt indsatsen. Lederne havde gerne set en bredere målgruppe end ufaglærte og faglærte med forældet uddannelse.

LO påpeger, at det er problematisk, at der ikke er mulighed for at videreføre uddannelsesforløb som er påbegyndt under uddannelsesordningen, når vedkommende overgår til arbejdsmarkedsydelse. Odense kommune har lignende synspunkter.

Kommentar: Der henvises til kommentar ovenfor til Jobrådgivernes Brancheforening under "Indsats generelt".

DA finder, at bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 2, § 75 q, om at en person, som ikke har en ungdomsuddannelse, skal læse-, skrive- og regnetestes, og at personer med behov for et læse-, skrive- og regne- eller ordblindekursus har ret til et tilbud om et sådant kursus, bør ændres, så et kursusforløb afgives på samme måde som øvrige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hermed har de ledige både ret og pligt til at påbegynde et konkret tilbud. DA finder endvidere, at det virker ulogisk, at et kursus efter § 75 q, jf. § 75 v, stk. 2, kan træde i stedet for andre tilbud, hvor der er ret og pligt til at påbegynde tilbuddet.

Kommentar: Det fremgår af aftalen, at ledige uden en ungdomsuddannelse får ret til læse-, skrive- og regnekurser, såfremt en læse-, skrive- og regnetest viser et behov herfor, og at et sådant tilbud kan træde i stedet for det virksomhedsrettede tilbud de skal have.

AOF ser med tilfredshed, at der nu gøres en særlig indsats for dem, der falder ud af dagpengesystemet, og at der også satses på uddannelse af dem, der har læse/stave/skrive/regne-problemer, de kortuddannede og personer med forældet ungdomsuddannelse.

AOF ser dog med bekymring på, at der flere steder i bemærkningerne til lovforslaget, anføres "ordinær uddannelse", og man således alene bringer det formelle uddannelsessystem i spil i indsatsen.

AOF henstiller, at kravet om at det skal være "ordinære uddannelser" udgår, og at refusionsordningen tilpasses denne ændring, samt at alle, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, får testet deres læse/skrive/regnefærdigheder, og – såfremt de har behov herfor – får ret til et kursus (FVU eller ordblindeundervisning).

Kommentar: De uddannelser, som målgruppen vil kunne deltage i, hører under den definition af "ordinære uddannelser", som fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 32, stk. 1, nr. 1. Det drejer sig om uddannelser, der har hjemmel i lov, der udbydes generelt, og som hovedregel er umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Der er tale om en bred palet af anerkendte uddannelser og kurser, som vil kunne hjælpe ledige tættere på arbejdsmarkedet. Det kan fx være AMU-kurser.

Det fremgår af aftalen, at ledige uden en ungdomsuddannelse får ret til læse-, skrive- og regnekurser, såfremt en læse-, skrive- og regnetest viser et behov herfor. Det er udmøntet således i lovforslaget, at alle uden en ungdomsuddannelse skal testes.

Nytteindsats

KL finder, at lovforslagets bestemmelser om, at nytteindsats for modtagere af arbejdsmarkedsydelse har en fast ugentlig arbejdstid på 20 timer, mindsker fleksibiliteten for de kommunale arbejdspladser i forhold til at finde relevant arbejde til nytteindsatsen. KL foreslår derfor, at der ikke fastlægges regler for den ugentlige arbejdstid.

Krifa er betænkelig ved, at der ikke som ved ansættelse med løntilskud er krav om at beskæftigelsen skal udføres på overenskomstmæssige vilkår, men at nytteindsats er på 20 timer ugentligt, og at der dermed ikke er garanti for, at beskæftigelsen bliver til overenskomstmæssigt timeløn. Dette problem forstærkes for de medlemmer, der modtager ydelse på 60 pct.-satsen.

Kommentar: Det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at nytteindsats skal fastsættes til 20 timer om ugen for at sikre en "timeafklønning", der typisk vil modsvare en overenskomstmæssig timeløn.

KL finder, at rimelighedskravet gør det vanskeligt for kommunerne at opfylde intentionerne med nytteindsatsen, da kommunerne allerede har et meget betydeligt antal medarbejdere, der er i løntilskudsjob eller virksomhedspraktik. Derfor ønsker KL, at rimelighedskravet ikke kommer til at gælde for nytteindsats, således at det bliver muligt for kommunerne at opfylde intentionen med nytteindsats.

Kommentar: Det fremgår af lovforslaget, at modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse kan få nytteindsats efter de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere fra 1. januar 2014, jf. lov nr. 895 af 4. juli 2013 (kontanthjælpsreform). Med hjemmel i denne lov vil der administrativt blive indført en dispensationsmulighed, således at det lokale beskæftigelsesråd på baggrund af en begrundet ansøgning fra kommunen kan træffe afgørelse om, at rimelighedskravet ikke skal gælde for personer i nytteindsats.

KL efterlyser, at det klagøres, at rimelighedskravet (jf. § 53 i bek. nr. 835 af 10/08/2012) opgøres i forhold til antal årsværk og ikke i forhold til antal hoveder. En opgørelse i antal hoveder ville yderligere begrænse mulighederne for anvendelsen af offentlig virksomhedspraktik og løntilskudsjob samt nytteindsats.

Kommentar: Spørgsmål om, hvordan rimelighedskravet generelt opgøres, er ikke en del af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Krifa finder det uhensigtsmæssigt at give mulighed for, at kommunerne kan give tilbud om nytteindsats.

Kommentar: Det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at modtagere af arbejdsmarkedsydelse bl.a. kan få tilbud om nytteindsats.

Krifa anfører, at det ikke fremgår af lovforslaget, hvilket niveau kommunens finansiering har, når et medlem deltager i nytteindsats.

Kommentar: Det vil blive præciseret i lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til § 52 o), at under deltagelse i tilbud om nytteindsats udgør kommunernes bidrag 50 pct. af udgifterne til midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Ansættelse med løntilskud

KL beklager, at lovudkastet lægger op til, at en offentlig løntilskudsansættelse for en modtager af midlertidig arbejdsmarkedsydelse maksimalt kan vare i 13 uger, og at arbejdstiden beregnes ud fra den ansattes ydelsesniveau. KL anfører, at arbejdstiden derved kommer til at ligge under 20 timer om ugen. KL anfører videre, at disse bindinger for de offentlige arbejdsgivere vil betyde en væsentlig barriere for ansættelse i løntilskudsjob, da de tidsmæssige begrænsninger er vanskelige at indpasse på en kommunal arbejdsplads.

KL opfordrer derfor til, at den normale begrænsning af længden på offentlig løntilskudsansættelse – på 6 måneder fra nytår – også kommer til at gælde for modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Krifa bifalder en begrænsning på 13 uger ved offentlig ansættelse med løntilskud, da det kun i begrænset omfang har en jobskabende effekt.

Bemærkninger:

Det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at der fastsættes en maksimal varighed på 13 uger for ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

I forhold til beregningen af arbejdstiden fremgår det af lovforslaget, at lønnen til en person, der ansættes med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens midlertidige arbejdsmarkedsydelse. Timeløn og arbejdstid for personen fastsættes i overensstemmelse med den almindelige fremgangsmåde ved ansættelse i offentlige løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter disse regler skal løn- og arbejdsvilkår hos offentlige arbejdsgivere være overenskomstmæssige, dog kan timelønnen højst udgøre 115,10 kr. i timen (1. oktober 2013 niveau).

Arbejdstiden fastsættes herefter ved, at personens ydelse tillægges 8 % (arbejdsmarkedsbidrag) og divideres med timelønnen. Herefter rundes op til hele timer.

For forsørgere, som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse svarende til 80 % af højeste dagpenge, vil beregningen med ovennævnte maksimale timeløn betyde, at arbejdstiden pr. januar 2014 vil udgøre 31 timer om ugen, mens den for andre,

som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse svarende til 60 % af højeste dagpenge vil udgøre 24 timer om ugen.

Det bemærkes, at hvis den overenskomstmæssige timeløn for jobbet er lavere end den ovenfor anførte maksimale timeløn på 115,10 kr. i timen, vil den ugentlige arbejdstid blive fastsat til et højere timetal end beskrevet ovenfor.

Det bemærkes videre, at den anførte maksimale timeløn på 115,10 kr. i timen reguleres pr. 1. april og 1. oktober. Satsen for den midlertidige arbejdsmarkedsydelse reguleres pr. 1. januar. Ved reguleringerne ændres beregningsgrundlaget for fastlæggelse af arbejdstiden, der som følge heraf kan ændre sig.

Kontaktforløb mv.

LO bemærker, at det i lovforslagets bemærkninger til § 75 j, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i afsnittet om lovens kapitel 6 om oplysninger om job og cv, er anført, at hvis der senest tre måneder før tilmeldingen har været afholdt en samtale om personens cv, skal der ikke holdes samtale. For dagpengemodtagerne afholdes samtalen af arbejdsløsheds-kassen.

LO mener, det bør præciseres, at der ikke skal holdes cv samtale med den ledige, hvis der inden for de seneste tre måneder før tilmeldingen har været afholdt en samtale om personens cv, selvom samtalen har været holdt i jobcenteret, fordi den ledige har været på uddannelsesyndelse.

Kommentar: Bemærkningerne til lovforslagets § 75 j, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, afsnittet om lovens kapitel 6, vil blive præciseret således, at det kommer til at fremgå, at det er arbejdsløsheds-kassen, der senest tre uger efter tilmeldingen holder cv-samtale med personen, men at der ikke skal holdes samtale, hvis der senest 3 måneder før tilmeldingen har været afholdt en samtale om personens cv – uanset om det er jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen, der har afholdt samtalen med personen.

LO finder, at vikarer i en jobrotationsordning ikke bør være omfattet af et individuelt kontaktforløb, da de er beskæftiget i et ordinært job. (§ 75 k)

Kommentar: For at sikre at den ledige får en indsats og for at følge op på personens deltagelse i tilbud og jobrotation, er der foreslået i lovforslaget, at den ledige skal deltage i et individuelt kontaktforløb. Der er ikke foreslået en særlig samtalekadence for denne målgruppe, men jobcenteret kan efter konkret vurdering indkalde personen til samtaler i det omfang, jobcenteret finder det påkrævet. I perioder med tilbud og jobrotation skal personen ikke møde personligt op til samtaler. Kontakt holdes i stedet telefonisk, digitalt eller ved brev.

Befordringsgodtgørelse

LO nævner, at under tilbud efter §§ 75 m-75 q modtager den arbejdsløse ifølge lovforslaget befordringsgodtgørelse efter de regler, der gælder for

dagpengemodtagere. Ifølge disse regler kan der alene ydes befordringsgodtgørelse for de kilometer, der ligger ud over de første 24 kilometer.

Arbejdsmarkedsydelsen er på kontanthjælpsniveau. Modtagere af denne ydelse bør efter LO's opfattelse ikke være ringere stillet end kontanthjælpsmodtagere i forhold til dækning af udgifter ved at deltage i tilbud. LO foreslår, at den arbejdsløse også får befordringsgodtgørelse for de første 24 kilometer på samme måde som kontanthjælpsmodtagere.

Kommentar: Der er ved udmøntningen af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse taget udgangspunkt i, at regler om indsatsen for modtagere af arbejdsmarkedsydelse i videst muligt omfang skal svare til de regler, der gælder for dagpengemodtagere, dog med de undtagelser, der følger af aftalen.

Frikommuner og kommuner med udfordringsret

KL går ud fra, at frikommuner og kommuner med udfordringsret kan sikres fritagelse også for de proceskrav vedr. arbejdsmarkedsydelsen, som ellers vil udgøre en væsentlig begrænsning i forsøgene.

Gentofte kommune anfører, at der med den nye midlertidige arbejdsmarkedsydelse indføres de samme proceskrav, som frikommunerne ellers er blevet fritaget for, bl.a. proceskrav vedr. det individuelle kontaktføreløb og rettidighed. Kommunen håber, at frikommunerne gennem den fireårige forsøgsperiode kan fastholde de fritagelser, som var grundlaget for de forskellige forsøg, også når nye lovforslag vedtages. Vejle kommune har lignende synspunkter. Begge kommuner er frikommuner.

Kommentar: Der er ikke planlagt yderligere ansøgningsrunder eller udvidelser af frikommuneforsøgsordningen, men det er regeringens holdning, at eksisterende forsøg på frikommuneområdet skal respekteres i rimeligt omfang. Det er også regeringens holdning, at forsøg i henhold til udfordringsretten skal respekteres i rimeligt omfang

De relevante forsøg er udmøntet på bekendtgørelsesniveau og kommunerne vil få en særskilt tilbagemelding om lovforslagets betydning for de enkelte forsøg, når forsøgstilladelserne er gennemgået af Beskæftigelsesministeriet.

2.4. Ad omprioritering af anvendelsen af midler til særlige virksomhedsrettede tilbud i de lokale beskæftigelsesråd

FTF finder det ikke rimeligt, at midlerne til de lokale beskæftigelsesråd bortfalder i 2014.

Kommentar: Det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at finansieringen af aftalen delvist sker ved en omprioritering af beskæftigelsesrettede puljer og reserver. Som led heri indgår, at bevillingen til særlige virksomhedsrettede lokale initiativer i de lokale beskæftigelsesråd efter § 47 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats i 2014 bortfalder.

KL tager afstand fra forslaget om at sløjfe puljebevillingen til de lokale beskæftigelsesråd i 2014.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til FTF.

Odense kommune beklager, at bevillingerne til de lokale beskæftigelsesråd (LBR) bortfalder og at LBR's fremtidige initiativer ser ud til at få svære vilkår. Der peges på, at hvis man skal beholde et fagligt niveau og samarbejde, må der også være et minimum af kontinuitet fra år til år.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til FTF.

DH (Danske Handicaporganisationer) er utilfredse med omprioritering af midlerne til de lokale beskæftigelsesråd i 2014. DH frygte, at det vil gå ud over personer med handicap.

Kommentar: Der henvises til det ovenfor anførte til FTF.

2.5. Seniorjob

AK-Samvirke finder det dybt problematisk, at der lægges op til, at retten til seniorjob udskydes indtil udløb af retten til arbejdsmarkedsydelse, idet mange medlemmer netop har valgt fortsat at indbetale til efterlønsordningen i tiltro til, at de kunne få et seniorjob på almindelige lønvilkår op til fem år før efterlønsalderen. Lovforslaget betyder, at de i stedet henvises til en ydelse på 60 pct. af dagpengesatsen. AK-Samvirke anbefaler, at lovforslagets § 11 udgår, således at den gældende ret til seniorjob bevares.

Krifa finder det ikke rimeligt, at medlemmer, der opbruger dagpengeretten fra og med den 6. januar 2014 til og med den 3. juli 2016, og som har ret til seniorjob, først skal opbruge retten til arbejdsmarkedsydelse, før de kan få ret til seniorjob.

Krifa anfører, at seniorjobordningen er en primær årsag til, at mange medlemmer har bibeholdt efterlønsordningen, og det er en voldsom forringelse for denne persongruppe, at de i stedet for 1,5 år med overenskomstmæssig løn har udsigt til en indtægt svarende til 60 pct. af dagpengesatsen. Krifa anfører, at denne persongruppe ikke har nemt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, hvorfor det forekommer uhensigtsmæssigt, at lige præcis denne gruppe fastholdes som ledig.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at for personer med ret til efterløn, der opbruger dagpengeretten, og som maksimalt har fem år til efterlønsalderen, indtræder retten til seniorjob tidligst, når retten til arbejdsmarkedsydelse ophører. Lovforslaget udmønter aftalen på dette punkt.

Det bemærkes også, at efter Aftale om senere tilbagetrækning blev der givet mulighed for at kunne fravælge efterlønsordningen og få de indbetalte efterlønsbidrag udbetalt på skattemæssigt gunstige vilkår. Det fremgår af aftalen, at denne mulighed blev givet som følge af de væsentlige ændringer af efterlønsordningen, som aftalen indebar.

LO anfører, at forslaget om, at en person først kan ansættes i seniorjob, når retten til midlertidig arbejdsmarkedsydelse er udløbet, indebærer en indkomstnedgang, idet personer på den måde mister indkomst i den periode, hvor de er på midlertidig arbejdsmarkedsydelse. LO mener, at det bør være muligt at søge om seniorjob blot kravet om, at man har mistet dagpengeretten og har mindre end fem år tilbage til efterlønsalderen, er opfyldt.

LO anfører endvidere, at det samtidig virker vilkårligt, at et medlem som ellers ville miste dagpengeretten i slutningen af 2013 kan miste retten til at gå direkte i seniorjob, hvis vedkommende vælger at tage et vikariat henover årsskiftet og således først mister dagpengeretten i 2014, hvor de nye regler træder i kraft.

FTF anfører, at det bør overvejes om personer, der kun modtager 60 % af højeste dagpenge, og som er berettiget til seniorjob i 2014 og 2015, også skal bibeholde denne ret. Det vil betyde, at denne gruppe kunne knyttes tættere til arbejdsmarkedet.

Ældresagen bemærker, at lovforslaget vil betyde, at ledige, som opfylder betingelserne for ret til seniorjob, når deres ret til dagpenge ophører, først kan få tilbudt seniorjob, når perioden med den midlertidige arbejdsmarkedsydelse udløber, hvilket kan betyde en udskydelse på op til 1¼ år. Ældresagen anfører, at den midlertidige arbejdsmarkedsydelse ikke nødvendigvis bringer disse mennesker tættere på et ordinært job, da der i den foreslåede ordningen ikke knytter sig en særlig, målrettet indsats for at få dem i beskæftigelse. Ældresagen foreslår derfor, at bestemmelsen om udskydelse af ansættelse i seniorjob udgår af lovforslaget, sådan at ledige, der er berettiget til et seniorjob, bevarer denne ret uændret efter den 6. januar 2014.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at for personer med ret til efterløn, der opbruger dagpengeretten, og som maksimalt har fem år til efterlønsalderen, indtræder retten til seniorjob tidligst, når retten til arbejdsmarkedsydelse ophører. Lovforslaget udmønter aftalen på dette punkt.

Med aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse sker der en længerevarende og lempeligere indfasning af forkortelsen af retten til dagpenge. Midlertidig arbejdsmarkedsydelse ligger i umiddelbar forlængelse af dagpengeretten, og en udskydelse af overgangen til seniorjob kan siges at være en umiddelbar konsekvens af dette.

Udskydelse af overgangen til seniorjob betyder også, at alle personer i målgruppen for midlertidig arbejdsmarkedsydelse vil blive stillet ens, uanset alder.

I perioden med midlertidig arbejdsmarkedsydelse får de personer, der opfylder betingelserne for seniorjob, de samme muligheder for tilbud om uddannelses- og virksomhedsrettede tilbud som andre, der opbruger dagpengeretten, og dermed får de bedre muligheder for selv at finde et ordinært job.

For så vidt angår de personer, hvis dagpengeperiode umiddelbart ville udløbe i 2013, men som på grund af ordinær beskæftigelse får udskudt udløbet af dagpengeperioden til et tidspunkt i 2014, bliver efter aftalen omfattet af udskydelsen af ansættelse i seniorjob. Aftalen rummer ikke mulighed for at dispensere fra dette.

KL er meget tilfredse med, at retten til seniorjob først opnås, når muligheden for at modtage arbejdsmarkedsydelse er opbrugt. Dette giver kommunerne et absolut tiltrængt pusterum ovenpå den eksplosive stigning i antallet af ansatte i seniorjob, der er sket i 2013.

KL ønsker dog forsat seniorjobordningen grundlæggende ændret, da ordningen volder kommunerne urimeligt mange problemer – både økonomisk og ledelsesmæssigt. De kommunale arbejdsgivere har en stor udfordring i at finde relevant og meningsfyldt beskæftigelse til de mange ledige, der har krav på et seniorjob i kommunen.

KL opfordrer til, at både regionerne og staten også bliver forpligtet til at ansætte seniorjobbere for at lette presset på kommunerne. Samtidig kan det overvejes, at åbne for, at en seniorjobansøger får mulighed for at blive ansat i et seniorjob i en anden kommune end bopælskommunen, kan ansættes i selvejende institutioner eller – ligesom i frikommuner – kan ansættes i private virksomheder.

KL og kommunerne oplever det også som meget problematisk, at ikke alle, der er berettiget til seniorjob, er i stand til at varetage et ordinært arbejde, selvom dette er en forudsætning for et a-kasse medlemskab. Kommunerne beretter om flere og flere ansøgere til seniorjob, som har så væsentlige begrænsninger i deres arbejdsevne (pga. helbredsproblemer, misbrug eller uacceptabel adfærd), at det ikke er muligt at tilbyde dem ansættelse.

KL skal derfor opfordre til, at der i lovforslaget medtages bestemmelser, som kan rette op på de indholdsmæssige dele af seniorjobordningen, som giver problemer.

KL mener i øvrigt, at det for en modtager af arbejdsmarkedsydelsen, der gentagne gange afslår et tilbud om indsats, må have den konsekvens, at vedkommende ikke på noget tidspunkt blive berettiget til seniorjob.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at for personer med ret til efterløn, der opbruger dagpengeretten, og som maksimalt har fem år til efterlønsalderen, indtræder retten til seniorjob tidligst, når retten til arbejdsmarkedsydelse ophører. Lovforslaget udmønter aftalen på dette punkt, og der er ikke i lovforslaget lagt op til yderligere ændringer af lov om seniorjob, idet dette ikke ligger inden for rammerne af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Med hensyn til seniorjobberettigedes rådighed bemærkes, at retten til seniorjob er afhængig af, at personen opbruger retten til dagpenge fem år eller mindre før efterlønsalderen og, at personen vil kunne opfylde anciennitetskravet for ret til

efterløn ved efterlønsalderen. Der er i lov om seniorjob ikke er fastsat regler om rådighedsvurdering af en seniorjobberettiget. Set i lyset af, at en person, som ansøger om seniorjob, samtidig med eller umiddelbart forud for ansøgningen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, må det forudsættes, at personen står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Hvis en kommune er af den opfattelse, at en person vil have svært ved at varetage et seniorjob, kan kommunen holde en samtale med den pågældende om, hvorvidt overgangen til en anden ordning ville være mere hensigtsmæssig. Det er i den forbindelse vigtigt, at personen får en fyldestgørende vejledning af kommunen om, hvilken mulige alternativer der er til et seniorjob.

FSD er meget positiv over for, at lovforslaget præciserer, at ledige ikke kan gøre deres ret til et seniorjob gældende før efter den periode, hvor retten til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse ophører. FSD vil foreslå, at der samtidig indarbejdes en tilsvarende regel om, at ledige ligeledes skal udnytte mulighederne i den særlige uddannelsesordning, før de kan gøre krav på et seniorjob.

FSD kan frygte, at der vil være en massiv interesse for at rådgive ledige under den særlige uddannelsesordning om, at de - hvis muligt - skal udnytte deres ret til seniorjob, inden de overgår til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, og at det vil give et boom i behov for seniorjob i kommunerne i en periode, hvor kommunerne også skal i gang med at etablere et stort antal nyttejob som led i kontanthjælpsreformen.

Kommentar:

Efter de gældende regler skal en person, der opfylder betingelserne for ret til seniorjob ansøge om seniorjob senest to måneder efter udløbet af dagpengeretten. Hvis personen ikke ansøger rettidigt, bortfalder retten til seniorjob. Indtil personen ansættes i seniorjob eller får ret til compensation, kan personen benytte sig af den særlige uddannelsesordning.

Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at de gældende regler for ret til seniorjob for personer, der er omfattet af den særlige uddannelsesordning, videreføres. Det er en betingelse for ret til seniorjob, at dagpengeretten er udløbet mindre end 5 år før efterlønsalderen, og at man ansøger om seniorjob senest to måneder efter udløbet af dagpengeretten.

Der er i aftalen således taget stilling til, at personer med ret til den særlige uddannelsesordning ikke får udskudt tidspunktet for ret til tilbud om seniorjob, men skal ansøge om seniorjob senest to måneder efter udløbet af dagpengeretten for at bevare retten til seniorjob.

2.6. Ad justering af danskuddannelse for voksne udlændinge

Generelt

LO er enig i, at omprioriteringer og bedre ressourceudnyttelse gennem bl.a. justeringen af danskuddannelse til voksne udlændinge kan bidrage til at nedbringe omkostningerne af danskundervisningen som led i finansieringen af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

DA gør opmærksom på, at den politiske aftale samtidig lægger op til, at der i efteråret 2013 gennemføres en analyse med inddragelse af parterne på området, og at DA gerne vil deltage i dette arbejde.

Kommentar: Beskæftigelses- og Undervisningsministeriet gennemfører i efteråret 2013 en analyse med inddragelse af relevante parter på området af hensigtsmæssigheden af at indføre centralt fastsatte taxametre i afregningen med sprogcentre. Ministerierne ser positivt på DA's ønske om at deltage i analysen.

KL anfører, at forventningerne til de økonomiske besparelser er urealistisk store, og KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, som endnu ikke har været drøftet med KL.

Kommentar: Det bemærkes, at de økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter, og at de beregningstekniske forudsætninger af de enkelte elementer i aftalen om en justering af danskuddannelse for voksne udlændige vil blive forelagt for KL i de DUT-notater, der er under udarbejdelse i tilknytning til lovforslaget.

FTF vil følge måletningen af danskundervisningen nøje.

Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Udvidelse af uddannelsesperioden for flygtninge og familiesammenførte
AOF, Dansk Flygtningehjælp, LO, KL og Rådet for Etniske Minoriteter udtrykker stor tilfredshed med, at uddannelsesperioden for flygtninge og familiesammenførte udvides fra tre til fem år. Dansk Flygtningehjælp finder det dog vigtigt, at princippet om effektiv læring også fremover fastholdes for denne gruppe.

Odense Kommune bemærker, at en udvidelse af danskuddannelsesperioden fra tre til fem år for flygtninge og familiesammenførte kan medføre en forventning fra udbyderen om en prisstigning for hvert modul, hvis lektionstallet skal stige.

Kommentar: Det foreslås, at uddannelsesperioden for flygtninge og familiesammenførte udvides fra de nuværende tre år til samlet fem år. Herved får disse indvandringsgrupper, der kommer til Danmark med vidt forskellige baggrunde og uddannelsesmæssige forudsætninger, bedre tid til at gennemføre danskuddannelsen. Det er dog fortsat hensigten, at princippet om effektiv læring skal gælde for denne gruppe. Hensigten med forslaget er således alene at give mulighed for mere tid til de udlændinge, som også i dag har problemer med at gennemføre en danskuddannelse inden for tre år.

Arbejdsmarkedsrettet danskundervisning som grundtilbud til nyankomne arbejdstagere, medfølgende ægtefæller, studerende og au pair person

LO og KL udtrykker tilfredshed med, at udenlandske arbejdstagere, medfølgende ægtefæller, studerende og au pair personer fremover indledningsvis gives et tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning. LO udtrykker ligeledes tilfredshed med, at de pågældende sikres ret til efterfølgende at fortsætte på de ordinære

danskuddannelser. LO bemærker, at det bør sikres, at udenlandske arbejdstagere, som vender tilbage til Danmark efter udrejse, har ret til at genoptage danskundervisningen.

CLAVIS sprog & kompetence hilser lovforslaget velkomment og bemærker, at både den nuværende kursistgruppe, de ny kursistgrupper og det danske samfund vil drage nytte af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, når dette bliver eneste begyndertilbud til langt de fleste. CLAVIS sprog & kompetence bemærker, at virksomhederne længe har efterspurgt muligheden for arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til både medarbejdere og medfølgende ægtefæller.

FSD finder det naturligt at foretage ændringer i danskuddannelsesstilbuddet, når det fagligt vurderes, at det ordinære danskuddannelsesstilbud overstiger den konkrete efterspørgsel og ikke er tilstrækkeligt målrettet dele af den nuværende målgruppe. FSD bemærker dog, at det i store dele af landet har været vanskeligt at etablere den arbejdsmarkedsrettede danskundervisning, da målgruppen har været begrænset og det konkrete behov for tilpasning af undervisningen til enkelte fag/arbejds-situationer har vanskeliggjort mulighederne med at sammensætte hold til undervisningen.

DA er overordnet bekymret for, om ændringen er tilstrækkelig til at give den fornødne effektivisering og målretning af området til gavn for både kursister og virksomheder. DA finder det dog positivt, at aftalen ikke fordyrer virksomhedernes omkostninger til medarbejdere i og med, at udenlandske arbejdstagere og studerende m.fl. ikke pålægges gebyrer for at deltage.

AOF og FLD finder det meget u hensigtsmæssigt, at alle arbejdstagere, au pair personer, studerende mv. fremover indledningsvis alene vil have adgang til arbejdsmarkedsrettet danskundervisning. AOF og FLD er af den opfattelse, at der derved etableres to parallelle danskundervisningstilbud med stort set samme mål og indhold.

DOF anfører, at det er u hensigtsmæssigt, at lovforslaget ikke sikrer den fornødne sammenhæng mellem arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser.

Kommentar: Med lovforslaget bliver de ordinære danskuddannelser indledningsvis erstattet med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til udenlandske arbejdstagere, medfølgende ægtefæller, studerende og au pair personer. Da antallet af kursister på arbejdsmarkedsrettet danskundervisning derfor vil vokse markant, er det vurderingen, at det fremover vil blive muligt at sammensætte hold, hvor kursisterne har samme arbejdssted eller samme faglige profil.

*Det er korrekt, at indholdet i arbejdsmarkedsrettet danskundervisnings **almene del** er identisk med de sproglige mål for de første moduler på hver af de tre ordinære danskuddannelser. Den almene del sikrer således en sammenhæng mellem arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser.*

Herudover er målet med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, at arbejdstagere og studerende i videst muligt omfang tilegner sig det før-faglige sprog og det fagsprog, som forudsættes for at kunne varetage arbejde på en specifik arbejdsplads eller for at kunne agere sprogligt i en specifik kontekst som studerende eller au pair person. En del af undervisningstilbuddet er således særligt fokuseret og målrettet den arbejdsmarkedsrettede eller uddannelsesrettede sprogbrug.

Det er derfor ikke korrekt, når det i flere høringssvar anføres, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser er to parallelle undervisningstilbud med samme indhold.

En udlænding, som udrejser af landet, fordi den pågældendes opholdsgrundlag bortfalder, vil ved fornyet indrejse fortsat have ret til arbejdsmarkedsrettet danskundervisning inden for den samlede periode på halvandet år, såfremt den pågældende fortsat har timer til rådighed. Undervisningen kan genoptages, hvor den pågældende selv måtte ønske det.

Organisering af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning

FLD og Dansk Flygtningehjælp udtrykker ønske om, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning opdeles i så store forløb som muligt.

FLD, Dansk Flygtningehjælp og KL anmoder om, at der udvikles en digital og smidig henvisningsprocedure, der sikrer en kontinuerlig gennemførelse af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og danskuddannelserne. KL ønsker, at der evt. arbejdes med en model, som svarer til den som benyttes i forbindelse med registreringsforbrug af medicin på et sygesikringskort.

KL og AOF anfører, at afregningsformen for arbejdsmarkedsrettet danskundervisning vil kunne medføre, at fokus går fra resultater og effekt til antallet af timer. KL foreslår derfor, at finansieringen af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning ændres fra timetakst til en takst aftalt mellem udbyder og kommune – i lighed med hvad der gør sig gældende for de ordinære danskuddannelser.

Forstander Jørgen Jespersen, IA Sprog anfører, at tilbuddet om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning forudsætter, at de pågældende udlændinge kan tilbringe 250 timer på et sprogcenter, hvilket vil være vanskeligt grundet arbejde og studier. Jørgen Jespersen henviser til, at flere sprogcentre i dag for at imødekomme denne gruppe har udarbejdet effektive online danskundervisningskoncepter, hvilket ifølge Jørgen Jespersen er bedre og mere fleksibelt end 250 timers fremmøde på et sprogcenter.

Jørgen Jespersen foreslår, at lovforslaget ændres således, at det overlades til den enkelte kursist at vælge mellem enten et danskundervisningsforløb baseret på timeafregning (det foreslåede 250-timers tilbud) eller et forløb baseret på progressionsafregning, hvor kursisten har opnået et vist niveau efter afsluttet danskundervisningsforløb.

FLD og AOF opfordrer ligeledes til, at tilbuddet om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning får mulighed for at bygge videre på den samme fleksibilitet i tilrettelæggelsesformerne som de ordinære danskuddannelser. Konkret foreslår FLD, at de 250 timers arbejdsmarkedsrettet danskundervisning skal kunne tilrettelægges og udbydes på andre måder end traditionel klasserumsundervisning – fx som online- og/eller blandede forløb.

DOF, DA og Dansk Flygtningehjælp ønsker ligeledes mulighed for at netbaserede undervisningsløsninger og andre moderne pædagogiske tilrettelæggelsesformer.

CLAVIS sprog & kompetence bemærker, at de har udviklet et helt nyt undervisningsmateriale til arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og en ny e-learning-plattform.

DA bemærker, at det fremover er helt centralt, at udlændinge kommer i gang med første del af danskundervisningen, dvs. gennemfører de 250 timer inden for det 1½ år, da det er forudsætningen for at kunne fortsætte. DA opfordrer til, at kommunerne og andre relevante myndigheder intensiverer informationsindsatsen straks ved ankomst til Danmark for at oplyse om tilbuddet.

Kommentar: Indledningsvis skal bemærkes, at det ikke er korrekt, når det anføres, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning skal gennemføres som 250 timers undervisning på et sprogcenter. Derimod er det netop hensigten med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, at undervisningen så vidt muligt placeres på en arbejdsplads eller en uddannelsesinstitution for derved at skabe en naturlig sammenhæng mellem kursistens arbejdsliv og danskundervisning.

Arbejdsmarkedsrettet danskundervisning er et meget fleksibelt tilbud. Det forudsættes, at undervisningen tilrettelægges differentieret, så der tages hensyn til den enkelte kursists dansksproglige forudsætninger og behov i relation til aktuelt arbejde, aktuel uddannelse og aktuel hverdag.

For så vidt angår spørgsmålet om mulighederne for online-undervisning bemærkes, at det er hensigten at lade fremgå af fagbilaget om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, at fjernundervisning kan udgøre en del af undervisningstilbuddet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Ved fjernundervisning skal lektionsforbrug med underviser kunne dokumenteres.

For så vidt angår forslaget om at lade kursisten vælge mellem det foreslåede tilbud og et ”progressionsafregningstilbud” bemærkes, at Undervisningsministeriet som nævnt er af den opfattelse, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning i den foreliggende form er et meget fleksibelt tilbud, som tilgodeser arbejdstagere og studerendes særlige behov. Der er derfor efter ministeriets opfattelse ikke behov for andre modeller.

Undervisningsministeriet har noteret sig ønsket om henvisning til længere undervisningsforløb. Det bemærkes, at baggrunden for bestemmelsen om, at der skal ske en særskilt henvisning for hver 50 timer, er, at kommunalbestyrelsen løbende skal påse, at kursisten fortsat opfylder betingelserne for at modtage dansk,

at vedkommende fortsat har bopæl i den relevante kommune (og således ikke får "dobbeltdansk" ved at have fået bopæl i en anden kommune) mv. Hertil kommer, at en henvisning til længere forløb i højere grad vil betyde betaling for "tomme stole" i forhold til kursister, der ophører med danskundervisningen midt i et forløb.

For så vidt angår ønsket om en anden afregningsform svarende til modultaksterne på de ordinære danskuddannelser bemærkes, at det er de gældende regler for afregning vedrørende arbejdsmarkedsrettet dansk, der er lagt til grund ved provenuberegningerne af forslaget. Det er således forudsat, at kommunen afholder udgifter forbundet med forløbene efter en fast timetakst på 90 kr. (2010-niveau), og at omfanget af den arbejdsmarkedsrettede danskundervisning er fastsat til 250 timer, der skal gennemføres inden for en periode på 1½ år.

For så vidt angår ønsket om et digitalt henvisningssystem, vil Arbejdsmarkedsstyrelsen undersøge, om det er muligt at etablere et sådant på en hensigtsmæssig måde.

For så vidt angår spørgsmålet om behov for information af nyankomne arbejdstagere, kan det oplyses, at kommunalbestyrelsen i henhold til danskuddannelsesloven skal sørge for, at udlændinge, der er omfattet af loven orienteres om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser.

Arbejdsmarkedsrettet danskundervisning afsluttes med evaluering

Dansk Flygtningehjælp foreslår, at der udvikles en selvstændig test, der tegner en profil af deltagerens færdigheder i forhold til indplacering på et givent modul på en af de tre danskuddannelser.

FLD og Dansk Flygtningehjælp bemærker, at en udlænding, der kommer med forkundskaber i dansk, gennem et forløb på arbejdsmarkedsrettet danskundervisning vil kunne opnå prøveniveau. Høringsparterne opfordrer til, at disse kursister kan afslutte forløbet med en afsluttende prøve frem for en modultest.

Odense Kommune finder det uklart, hvorvidt overgangen fra arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til ordinær danskuddannelse skal ses som et samlet forløb. Odense Kommune bemærker, at hvis der bliver en længere pause mellem arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og en ordinær danskuddannelse, kan det i praksis betyde, at borgeren har aflært noget af sit danske sprog.

Kommentar: Når en kursist har gennemført de 250 timers arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, skal der tilbydes en afsluttende evaluering i form af en modultest. Læreren på forløbets sidste del afgør, hvilken modultest den enkelte skal tilbydes.

Modultest vælges ud fra indlæringsforudsætninger og opnået dansksprogligt niveau. Såfremt en kursist har opnået et niveau svarende til den afsluttende prøve på den relevante danskuddannelse, skal den pågældende naturligvis tilbydes prøven og ikke en modultest på et lavere niveau.

Den afsluttende test muliggør korrekt indplacering på danskuddannelse og modul, hvis den enkelte kursist efter de 250 timer vælger at fortsætte danskundervisningen. Det er derfor Undervisningsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at benytte de eksisterende modultest fra de ordinære danskuddannelser fremfor en selvstændigt udviklet test.

§ 11 a i relation til arbejdsmarkedsrettet danskundervisning

CLAVIS sprog & kompetence glæder sig over, at lovforslaget fastholder den nugældende regel om, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning frit kan udbydes i hele landet, idet dette er af afgørende betydning for mange virksomheder, og for at tilbuddet kan blive effektivt og målrettet.

Uddannelsesforbundet, Dansk Flygtningehjælp, AOF, KL, DOF og FLD udtrykker alle ønske om, at danskuddannelseslovens § 11 a, hvorefter en udbyder af danskuddannelse, som udgangspunkt alene kan undervise inden for aftalekommunens grænser, også skal finde anvendelse for tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.

KL anfører bl.a. i sit høringsvar at hvis arbejdsmarkedsrettet danskundervisning ikke sidestilles med de ordinære danskuddannelser på dette punkt, vil konsekvensen kunne blive, at den samlede undervisningsopgave splittes op på mange sprogcentre, som kommunen hverken har valgt eller har mulighed for at sikre kvaliteten hos, at kursisterne risikerer at skulle skifte sprogcenter ved overgang fra arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til ordinær danskuddannelse, at muligheden for at udlicitere opgaven og indgå driftsaftale med private sprogcentre vanskeliggøres og fordyres, og at det samlede udgiftsniveau forøges, da der ikke kan drages fordele af stordrift og kontinuitet i undervisningsforløbet.

DOF finder det ligeledes meget uhensigtsmæssigt, hvis andre udbyderen end dem, som kommunen har driftsaftale med, kan tilbyde arbejdsmarkedsrettet danskundervisning. DOF påpeger, at dette bl.a. vil betyde, at der ikke er tilsyn med undervisningen.

Uddannelsesforbundet bemærker at volumen af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning med lovforslaget vil stige markant. Forbundet frygter, denne store aktivitetsflytning skaber en risiko for, at sprogcentre i yderområderne får undermineret deres virksomhedsgrundlag, hvis de ikke kan være sikre på at kunne undervise den samlede kursistgruppe. Derfor finder Uddannelsesforbundet, at det endog kan være særdeles vanskeligt at bevare kvaliteten i danskuddannelserne, hvis det fremover er muligt at udbyde arbejdsmarkedsrettet dansk alle steder i Danmark, selvom udbyderen alene er godkendt i en enkelt kommune. Ifølge forbundet vil dette ikke mindst ramme de mest sårbare grupper, der ligeledes kan komme i en situation, hvor de skal rejse langt for at få deres danskuddannelse.

AOF anfører bl.a., at det vil være en merudgift for en kommune, hvis den skal føre tilsyn med undervisning, som tilbydes af kommunens udbydere i andre kommuner. AOF anfører endvidere, at konsekvensen af, at en anden udbyder kan etablere arbejdsmarkedsrettet danskundervisning vil føre til, at holdstørrelserne på

kommunens eget sprogcenter sænkes. Det vil især ramme mindre sprogcentre, som mister et rekrutteringsgrundlag, men fortsat skal tilbyde danskuddannelse, og dermed bliver det en kraftig forøgelse af den pågældende kommunes udgifter til danskuddannelsen.

Dansk Flygtningehjælp bemærker ligeledes, at udbydere i forhold til den nuværende situation i markant grad får forringet muligheden for at vurdere omfang af et danskuddannelsesstilbud i en kommune (antal kursister) og dermed tilbyde en favorabel pris. Ligeledes finder Dansk Flygtningehjælp at flere udbydere i kommunen vil betyde mindre gennemskuelighed i tilbuddet for kommunen og kommunens borgere. Endvidere anfører Dansk Flygtningehjælp bl.a., at der ved efterfølgende indplacering af kursisterne på de ordinære danskuddannelser kan være en tilbøjelighed til at indplacere kursister fra andre udbyderes arbejdsmarkedsrettede danskundervisning på et for lavt niveau.

FLD anfører bl.a., at det for at sikre en god sammenhæng mellem arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser ikke er hensigtsmæssigt, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser foregår hos forskellige udbydere med forskelligt kommunalt tilsyn. FLD finder således, at det er væsentligt i forhold til bevarelse af kvalitetsudviklingen på området, at kommunerne har tilsyn med den undervisning, der udbydes inden for kommunens grænser, og at hele danskuddannelsesområdet som udgangspunkt samles på de sprogcentre, som den enkelte kommune har ansvar for. FLD foreslår alternativt, at undtagelsen fra § 11 a, stk. 1 og 2 begrænses til at omfatte virksomhedsforlagt arbejdsmarkedsrettet danskundervisning af en virksomheds egne ansatte.

Kommentar: Lovforslagets § 5, nr. 16 svarer til den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 16 b, stk. 6. Det følger heraf, at bestemmelsen i danskuddannelseslovens § 11 a om, at en udbyder af danskuddannelse som udgangspunkt alene kan undervise inden for aftalekommunens grænser, ikke finder anvendelse for tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.

Der er blandt andet følgende grunde til, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning ikke er omfattet af § 11 a, og at en udbyder af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning derfor må undervise uden for aftalekommunens grænser:

- *I modsætning til de ordinære danskuddannelser afregnes arbejdsmarkedsrettet danskundervisning efter en fast timetakst. Der kan således ikke opstå situationer, hvor selvforsørgende udlændinge ved at vælge en anden udbyder end kommunens bevirker, at bopælskommunen får en højere udgift til danskuddannelse end forventet.*
- *Arbejdsmarkedsrettet danskundervisning er tænkt som et fleksibelt tilbud, som bl.a. skal kunne etableres rundt om på virksomheder. Tanken er således, at hvis en kommune har en gruppe udlændinge med bopæl i kommunen, som arbejder på en virksomhed i nabokommunen, skal noget*

(eller al) undervisningen af de pågældende kunne udføres på virksomheden (evt. hvis virksomheden ønsker det i arbejdstiden).

Undervisningsministeriet har noteret sig flertallet af høringsparternes bemærkninger om, at det fremover som følge af den store aktivitetsflytning til arbejdsmarkedsrettet danskundervisning kan blive vanskeligt for sprogcentre - særligt i yderområderne - at opretholde deres virksomhed og kvaliteten i danskuddannelserne, hvis de ikke har en vis sikkerhed for undervisningen af kursister både på arbejdsmarkedsrettet danskundervisning og de ordinære danskuddannelser.

Undervisningsministeriet finder imidlertid, at det er væsentligt, at der fortsat er mulighed for at tilbyde undervisning på arbejdspladser på tværs af kommunegrænser. Det er således ministeriets erfaring, at sprogundervisning af voksne udlændinge fungerer særligt godt, hvis den kan finde sted i den pågældendes arbejdsmiljø, og ministeriet finder det derfor væsentligt at opretholde denne mulighed.

*Undervisningsministeriet vil derfor ændre formuleringen i lovforslagets § 5, nr. 16 i overensstemmelse med den af FLD forslåede alternative formulering dog således, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning fremover alene skal kunne etableres på tværs af kommunegrænser, hvis undervisningen finder sted på en virksomhed **eller** en uddannelsesinstitution. Bestemmelsen bør udvides til også at omfatte uddannelsesinstitutioner, da studerende med lovændringen vil blive omfattet af tilbuddet om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning. Det vil herefter også være gavnligt for denne gruppe, hvis undervisningen kan tilrettelægges på uddannelsesinstitutionen.*

Alene udlændinge med tilknytning til virksomheden eller uddannelsesinstitutionen vil kunne deltage i undervisningen. Det vil sige ansatte, studerende og eventuelt medfølgende ægtefæller.

For så vidt angår de fremsatte bemærkninger om tilsynsansvaret bemærkes, at det også fremover vil være den kommune, som har driftsaftalen med en udbyder, som er tilsynsansvarlig, uanset hvor undervisningen finder sted. Dette er i overensstemmelse med gældende ret. Hvis flere kommuner i fællesskab har indgået en aftale med en udbyder, har kommunerne i fællesskab tilsynsansvaret.

For så vidt angår bemærkningen om, at der ved indplacering af kursister på de ordinære danskuddannelser kan være en tilbøjelighed til at indplacere kursister fra andre udbyderes danskundervisning lavt bemærkes, at arbejdsmarkedsrettet danskundervisning afsluttes med en modultest, og at kursisten efterfølgende skal placeres på en ordinær danskuddannelse i overensstemmelse med testresultatet.

I forhold til synspunktet om, at det er uheldigt for kursisten, hvis denne skal skifte udbyder i forbindelse med overgangen fra arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til de ordinære danskuddannelser bemærkes, at den enkelte udlænding altid kan vælge at modtage arbejdsmarkedsrettet danskundervisning hos kommunens udbyder.

Indførelse af opdelte modultakster for kommunale sprogcentre

AOF udtrykker tilfredshed med, at det foreslås, at de delte modultakster fremover både skal gælde for kommunale og private sprogcentre, da der derved skabes lige forhold for alle udbydere.

Øvrigt

Uddannelsesforbundet og FLD udtrykker ønske om, at der nedsættes en følgegruppe i forhold til udviklingen og implementeringen af lovforslaget.

DA udtrykker ønske om at deltage i forbindelse med den analyse, som i henhold til den politiske aftale skal gennemføres i efteråret 2013.

Kommentar: I henhold til aftalen om justering af danskuddannelse til voksne udlændinge er regeringen og Enhedslisten enige om, at der i efteråret 2013 gennemføres en analyse med inddragelse af parterne på området af hensigtsmæssigheden af at indføre centralt fastsatte taxametre i afregningen med sprogcentre med henblik på at sikre en mere ensartet kvalitet i tilbuddene om danskundervisning. Denne analyse vil også se på samspillet mellem de ordinære danskuddannelser og arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.

Der vil desuden blive foretaget en evaluering af lovændringen i 2015-2016 med inddragelse af parterne på området.

Lov om integration af udlændinge i Danmark

Afskaffelse af kursus i samfundsforståelse og dansk kultur og historie

LO påpeger, at det i forhold til afskaffelse af kursus i samfundsforståelse er afgørende, at undervisning i samfundsforståelse, arbejdsmarkedsforhold mm. fremover tilrettelægges således, at det indgår på alle moduler i såvel arbejdsmarkedsrettet dansk som på danskuddannelsen 1, 2 og 3, idet det må formodes, at ikke alle kursister på både arbejdsmarkedsrettet dansk samt danskuddannelsen vil gennemføre alle moduler.

Rådet for Etniske Minoriteter oplyser, at kurser i samfundsforståelse og dansk kultur og historie i dag foregår på kursistens eget modersmål, og at det herved er sikret, at den enkelte kursist får det fulde udbytte af kurset og tilegner sig en stor mængde viden om samfundsforståelse og dansk kultur. Efter Rådets mening er der med den foreslåede afskaffelse af kurset som et selvstændigt tilbud en risiko for, at man dels ikke når at gennemgå samme mængde stof, dels kan man frygte, at ikke al stof, der bliver formidlet, bliver forstået, når man integrerer undervisningen i den almindelige danskundervisning.

Kommentar: Det fremgår af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse, at kursus i samfundsforståelse som et selvstændigt tilbud til alle udlændinge afskaffes. Kurset har hidtil kunnet tilbydes som holdundervisning eller som it-baseret selvstudium. De emner, der undervises i på kurset, vil fremover indgå som led i den generelle danskuddannelse og i den øvrige integrationsindsats. Nyankomne udlændinge, særligt flygtninge og familiesammenførte, vil således fortsat få undervisning i bl.a.

dansk demokrati, medborgerskab, den danske arbejdsmarkedsmodel, velfærdssamfundets grundprincipper og det danske uddannelsessystem som led i den ordinære danskuddannelse og som led den øvrige integrationsindsats, hvor fx et virksomhedsrettet tilbud viser udlændingen den danske arbejdspladskultur mv. i praksis. Supplerende vil sprogskolerne udlevere informationsmateriale om medborgerskab samt rettigheder og pligter i samfundet.

Dansk Flygtningehjælp støtter afskaffelsen af kursus i samfundsforståelse og dansk kultur og historie, idet de finder, at det vil fremme udbyttet af denne undervisning, at kursets emner fremover vil indgå løbende i den længerevarende danskundervisning og øvrige integrationsindsats.

Odense Kommune støtter ligeledes afskaffelsen af kursus i samfundsforståelse og dansk kultur og historie som et selvstændigt kursus.

Nedjustering af rådighedsbeløbene

Som en del af finansieringen af Aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse indgår en nedjustering af rådighedsbeløbene for udgifterne til henholdsvis integrationsprogrammet og introduktionsforløbet for udlændinge i Danmark.

Dansk Flygtningehjælp forudsætter i den forbindelse, at nedsættelsen af den statslige refusion for kommunale udgifter ikke vil betyde en forringelse af integrationsindsatsen.

Kommentar: Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb op til 50 pct. af den enkelte kommunes udgifter til danskuddannelse og aktive tilbud mv. til henholdsvis integrationsprogrammer og introduktionsforløb. Kommunerne modtager ikke refusion, hvis de afholder udgifter ud over rådighedsbeløbene. Det tilskynder kommunerne til at holde udgifterne under rådighedsbeløbene.

På tværs af kommunerne er der imidlertid store forskelle på, hvad kommunerne betaler uddannelsesudbydere for sammenlignelige danskuddannelses tilbud. De billigste kommuner har således udgifter, der ligger væsentligt under rådighedsbeløbene. Dette gælder særligt udgifterne til målgrupperne i introduktionsprogrammet (målrettet arbejdstagere, studerende, au pairs mv.)

Forslaget indebærer, at de nuværende rådighedsbeløb på 82.042 kr. pr. helårsperson nedsættes til 73.000 kr. for integrationsprogrammet (flygtninge og familiesammenførte) og 50.000 kr. for introduktionsforløbet (arbejdstagere, studerende og au pairs). Dette forventes at bidrage til øget fokus på økonomistyring i kommunerne. Desuden indebærer differentieringen af rådighedsbeløbene, at der tages hensyn til, at enhedsudgifterne generelt er højere på integrationsprogrammet end på introduktionsforløbet.

Da hovedparten af kommunerne har udgifter pr. helårsperson, der ligger under de nye rådighedsbeløb forventes det, at det er mulig at tilpasse udgifterne til et niveau, der ligger under rådighedsbeløbene for de resterende kommuner, uden at dette vil forringe integrationsindsatsen.

KL mener, at indførelsen af arbejdsmarkedsrettet danskundervisning ikke nødvendigvis vil føre til mindre efterspørgsel efter undervisning. Dette kan betyde, at kommunerne kan komme i den situation, at udgifterne ikke kan holde sig inden for rådighedsbeløbet, hvis de nuværende regler om uddannelsesret opretholdes. Dette kan endvidere føre til, at en kommune, der ønsker at holde sig inden for rådighedsbeløbet er nødsaget til at strække tilbud om undervisning i tid (få timer om ugen) eller alternativt indlægge pauser mellem de enkelte klip eller overgang fra arbejdsmarkedsrettet danskundervisning til ordinær danskuddannelse.

Kommentar: Rådighedsbeløbene omfatter alene udgifter til ordinær danskuddannelse og ikke arbejdsmarkedsrettet dansk. Hvorvidt kommunerne holder danskuddannelsesudgifterne under rådighedsbeløbene er således uafhængigt af aktivitetsniveauet på og udgifterne til arbejdsmarkedsrettet dansk.

Udgifterne til ordinær danskuddannelse afhænger bl.a. af de aftaler om modulpriser, der indgås mellem den enkelte kommune og udbyderen af danskuddannelse. På tværs af kommunerne er der imidlertid store forskelle på, hvad kommunerne betaler uddannelsesudbydere for sammenlignelige danskuddannelsesstilbud.

Da hovedparten af kommunerne har udgifter pr. helårsperson, der ligger under de nye rådighedsbeløb på henholdsvis 73.000 kr. for integrationsprogrammet (flygtninge og familiesammenførte) og 50.000 kr. for introduktionsforløbet (arbejdstagere, studerende og au pairs) vurderes det, at det er mulig for de resterende kommuner at tilpasse udgifterne til et niveau, der holder sig inden for de nye rådighedsbeløb.

FSD er usikker på troværdigheden i de økonomiske beregninger bag den forudsatte samlede besparelse for stat og kommuner ved de foreslåede ændringer i og målretning af danskundervisning. Specielt har FSD svært ved at se den logiske forklaring på, at kommunerne opnår nogen besparelse ved, at staten nedjusterer rådighedsbeløbene for henholdsvis integrationsprogram og introduktionsforløb - og dermed nedjusterer rammen for kommunernes mulighed for at opnå refusion på disse udgifter.

Kommentar: Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb op til 50 pct. af den enkelte kommunes udgifter til danskuddannelse og aktive tilbud mv. til henholdsvis integrationsprogrammer og introduktionsforløb. Kommunerne modtager ikke refusion, hvis de afholder udgifter ud over rådighedsbeløbene. En nedjustering af rådighedsbeløbene vil således generelt øge kommunernes incitament til at nedbringe udgifterne til danskuddannelse pr. helårsperson

Den forudsatte besparelse er betinget af, at kommunerne ændrer "adfærd", som følge af justeringen af rådighedsbeløbene, da de kommunale nettoudgifter er omfattet af budgetgarantien og dermed samlet set dækkes af staten. Der er på beskæftigelsesområdet imidlertid gode erfaringer med at nedbringe driftsudgifterne til aktivering ved justering af et tilsvarende rådighedsbeløb. Det er således generelt erfaringen, at kommunerne budgetterer og tilpasser efter rådighedsbeløbene.

I dag er der store forskelle på, hvad kommunerne betaler uddannelsesudbydere for sammenlignelige danskuddannelsestilbud på tværs af kommunerne. De billigste kommuner har således udgifter, der ligger væsentligt under rådighedsbeløbene. Dermed anses det for muligt for kommuner med høje priser pr. helårsperson at tage højde for de justerede rådighedsbeløb ved fremtidig indgåelse af prisaftaler med uddannelsesudbydere.

2.7. Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse

DA tager til efterretning, at det kræver en ændring af lov om Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse at kunne udmønte aftalen om den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, men er betænkelig ved omfanget af udvidelsen af fondens indsatsområder, der efter DA's opfattelse rækker videre end nødvendigt.

LO støtter, at midler fra fonden i dette tilfælde kan bidrage til finansieringen af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, men finder det ikke hensigtsmæssigt, at fondens formål permanent ændres til også at kunne støtte beskæftigelsesindsatser generelt.

FTF mener, at fondens medfinansiering af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse ikke må føre til, at fondens formål bliver for generelt.

Akademikerne kan ikke støtte den foreslåede ændring af formålsparagraffen for Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse. Det anføres, at ændringen vil indebære en grundlæggende ændring af fondens oprindelige formål.

LO, FTF og Akademikerne foreslår alle, at der i stedet for den foreslåede tilføjelse af et nyt nummer 4 til § 3, stk. 1, foretages en ændring af § 3, stk. 1, nr. 2, så ordlyden fremover er "Indsatser, der bidrager til at fastholde seniorer samt medarbejdere med nedsat arbejdsevne eller bidrager til hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet."

Lederne finder det betænkeligt, at fondens formål udvides som foreslået permanent. Lederne anfører, at udvidelsen er meget bred, og at den ligger langt ud over det oprindelige formål med fonden.

Danske Handicaporganisationer (DH) er af den opfattelse, at den foreslåede bestemmelse vil bidrage til at udvande formålet med fonden. DH frygter, at der flyttes midler fra de oprindelige målgrupper for fondens virke til mere perifere målgrupper og foreslår, at der indføres et loft for, hvor stor en del af fondens midler, der årligt vil kunne blive anvendt til "beskæftigelsesindsatser generelt".

Kommentar:

Af § 2 i lov om Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse fremgår, at fondens midler anvendes til formålene forebyggelse, fastholdelse og inklusion på arbejdsmarkedet. Disse formål ændres ikke med det fremsatte forslag. Det er derimod korrekt, at området for de indsatser, der kan ydes støtte til, med forslaget vil blive udvidet. Høringssvarene har givet anledning til at imødekomme forslaget om at ændre § 3, stk. 1, nr. 2, så ordlyden fremover er "Indsatser, der bidrager til

at fastholde seniorer samt medarbejdere med nedsat arbejdsevne eller bidrager til hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet". Forslaget om en tilføjelse af et nummer 4 til § 3, stk. 1, bortfalder herefter.

2.8. Digital kommunikation mellem arbejdsløshedskasser og borgere m.v.

Datatilsynet understreger, at sikkerheden omkring obligatorisk digital kommunikation skal leve op til de krav, som gælder for den offentlige sektor. Uanset om de omhandlede brugere er private eller offentlige, skal behandlingen af personoplysninger således leve op til kravene i sikkerhedsbekendtgørelsen herunder anvendelse af kryptering ved fremsendelse af fortrolige og følsomme personoplysninger over internettet. Sikkerhed for autenticitet (afsenders og modtagers identitet) og integritet (at de transmitterede oplysninger ikke ændres undervejs) skal i fornødent omfang sikres ved anvendelse af passende sikkerhedsforanstaltninger.

Lederne støtter forslaget om medlemmernes pligt til digital kommunikation med a-kassen, når kassen har indført det.

AK-Samvirke finder det særdeles positivt, at der nu bliver fastsat bestemmelser, der regulerer den digitale kommunikation mellem medlemmerne og a-kasserne.

A-kasserne vil hjælpe de medlemmer, der har behov for det. Der kan ved udmøntningen af de nærmere regler fastsættes krav om, at a-kasserne har pligt til at give den fornødne vejledning og instruktion til de medlemmer, der anmoder om det. Endvidere kan der stilles krav om, at a-kasserne skal yde support, således at der kan ydes personlig og individuel hjælp, der sikrer, at ingen afskæres fra at få dagpenge mv. som følge af digitalisering.

Kristelig fagbevægelse (KRIFA) er tilfredse med muligheden for digital kommunikation mellem a-kasserne og borgerne.

Kommentar: Arbejdsmarkedsstyrelsen vil i forbindelse med den administrative implementering af reglerne tage højde for de forhold, som Datatilsynet peger på. I forbindelse med den administrative implementering af reglerne, vil de stillede forslag blive indarbejdet, og AK-Samvirke vil i øvrigt blive inddraget i regularbejdet. Høringssvarene har herudover givet anledning til, at lovforslagets bemærkninger er justeret, således at det tydeligt fremgår, at en person, der ikke har adgang til computer med internetforbindelse i sit hjem, kan fritages for pligt til digital kommunikation.

2.9. Permanentgørelse af den supplerende varslingsindsats

Odense kommune konstaterer, at der lægges op til en permanentgørelse af den supplerende varslingsindsats, som kommunen i forsøgsperioden har særdeles gode erfaringer med.

2.10. Afskaffelse af reglerne om et fast beskæftigelsesudvalg

KL er tilfreds med, at særbestemmelsen i lov om ansvaret for og styring af beskæftigelsesindsatsen om den politiske forankring af beskæftigelsesopgaven, afskaffes.

2.11. Høringsparter uden bemærkninger til lovforslaget

Rigsrevisionen har ingen bemærkninger.

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger.